

”JEG VIL LA’ LYSET BRÆNDE”

På Facebook har der i den senere tid været nogle vittige opslag i forbindelse med energikrisen. ”Kirkerne vil i år udskifte” nu tændes tusind julelys” med ”Mød mig i mørket”! Der hentydes selvfølgelig til at vi skal spare på strømmen og at alle, herunder også kirkerne, er blevet opfordret til at undlade unødvendigt julebelysning som kun tjener et æstetisk formål, som det er formuleret fra næsthøjeste sted.

Mange diskussioner er blevet taget om det emne, for kan man det? Vi plejer jo at have lys på kirken i juletiden, og derhjemme plejer vi jo også at have lys i træerne eller andre steder. Kan det overhovedet blive rigtig jul uden lys? Hvor bliver så hyggen af?

Jeg tør godt garantere at det bliver jul uanset hvad. For det er nemlig formuleret fra allerhøjeste sted. Julen ikke er afhængig af strøm, eller guirlander i gaderne. Julen er sin egen, og den er altid noget der kommer til os. Og den kommer om vi vil det eller ej, om vi har julelys i øjnene af forventning eller blikket af

formørket af tunge tanker. Julen er stædig og insisterende. Den kræver sin plads. Den finder sit sted, om der så er pyntet op i den fine stue eller den er ved at drukne i bunden af en ølflaske.

For hvad er jul? Hvis vi ser bort fra al stadsen og popsangene i radioen, lyskæder og projektørspot på kirketårnene, hvad er så julen egentlig? Hvad er det der er på spil?

Julen markerer en ny begyndelse. Det er jul fordi Gud åbner himlen og stiger ned på jorden. Han vælger at lade sig føde som et menneske, for at være en af os. Alt det vi skal gennemleve vil han også prøve, sådan at vi kan vide, at ligegyldigt hvor vi går hen, så har Gud gået den vej før os. Han har ikke jævnet bumpene og fjernet vanskelighederne men han har været der, sådan at ingen vej er ham fremmed. Ingen veje er uden for Guds horisont.

Det folk, der vandrer i mørket, skal se et stort lys, lyset skinner for dem, der bor i mørkets land. Sådan profeter Esajas i det gamle testamente. Og

det lys han taler om kræver ikke 220 v, ikke engang LED pærer.

Når vi ønsker hinanden glædelig jul er det med de ord i baghovedet. Vi kan jo ikke forsikre hinanden om at vi nok skal få en fredfyldt og morsom juleaften, men vi kan godt ønske for hinanden at den glæde der følger med julen også må komme til os. For glæden er der, selv på det mørkeste og tristeste sted. Jul er glæde, ikke nødvendigvis på en måde så vi hopper rundt og klapper i vore småhænder, men en anden glæde af den mere eksistentielle slags. Glæden ved at Guds nye begyndelse er kommet til os. Glæden ved at Gud vil os og vil os så meget at intet må stå ham i vejen. Hverken fattigdom, sorg, smerte, ufred, ligegyldighed eller tungsind. Lyset vil skinne for alle, også dem der befinder sig i de mørke afkroge af deres liv. Der kræves hverken pynt eller juletræ eller gaver eller andesteg. Guds lys finder selv vejen uden at vi behøver pege.

Strøm eller ej, så tændes der tusind julelys, for der hvor vi tager imod Guds søn, der tænder Gud lyset i os.

Det skal lyse og skinne for os selv og for andre, så vi trods den mørke tid både bogstaveligt og i overført forstand, ikke skal famle os blinde frem. Guds lys guider os og viser os hvem vi nu er blevet, lysets børn. Glædelig jul!

*Lisbeth Lumby
Sognepræst
Sakskøbing*

